

Tjóðveldið fallið fólkaflokk til knýggja!

Oddagrein

-Tjóðveldisflokkurin selur samhaldsfastu hugsjónina! -Ei undur í, at Óli Breckmann takkar við gráturodd!

EINGIN flokkur hevur nakrantíð slakað so nógv hugsjónarliga, sum Tjóðveldisflokkurin ger í málinum um eftirlønina. Frá at hava sligið manngarð um ta samhaldsfastu hugsjónina - tað solidariska prinsippið - hálsar Tjóðveldisflokkurin um.

TAÐ undrar tí ikki, at Óli Breckmann - tann mest høggravíggjandi politikarin í Norðurlondum - við gráturodd takkaði landsstýrismanninum í almannamálum á tingfundinum hósdagin. Ja, hetta var sanniliga ein søguligur dagur, tá Helena Dam á Neystabø svaraði fyrispurningi frá stavnammanninum um pensjónsviðurskipti. Eftir svari og orðaskifti at døma hava bæði Tjóðveldisflokkur og Sjálfstýrisflokkur tveitt seg fyri fótunum á Fólkaflokki og góðtikið uppskotið um eina Fólkatrygging.

FÓLKATRYGGINGIN er ósolidariska uppskotið hjá Fólkaflokkinum til eina eftirlønarskipan. Ein skipan, sum ber í sær, at tey, sum forvinna mest í arbeiðsførum aldri, eisini skulu hava mestu eftirlønina. Tey lágløntu, tey arbeiðsleysu og tey óhjálpnu verða við sviðiðsoð. Tey skulu dúva upp á fólkapensjónina - treyðugt so, kanska hægri enn í dag.

SAMSTUNDIS, sum Tjóðveldisflokkurin ger knæfall fyri Fólkaflokkinum, tekur hvorki hann ella tann so „sosiali“ Sjálfstýrisflokkurin undir við uppskoti Javnaðarflokksins at hækka fólkapensjónina. Og neyvan taka teir undir við uppskoti Javnaðarflokksins at hækka Samhaldsfasta - tað samhaldsfasta prinsippið í pensjónsmálinum - so hann kann veita eina veruliga pensjón í framtíðini.

TAÐ harmar mong tjóðveldisfólk og hjá mongum mundi tað fara kalt eftir rygginum, tá Tjóðveldisflokkurin sveik stevnu-skrá og veljara og stillaði seg við fallangsu Fólkaflokksins. Hann sveik vinstraveingin - arbeiðaran, fiskimannin, handverkan, ja, tann føroyska løntakaran - í strembanini fyri fullveldinum. Hann tveitti seg fyri hugsjón Fólkaflokksins: „vertin á, hvat annar fær, eg skal nora at mær“. Fólkaflokkurin hevur klárað at snarað Tjóðveldisflokkinn um sín lítlafingur. Nakin stendur hann, nú hann avdúkaði seg sjálvan. Ei undur í, at Fólkaflokkurin hóreiggjar sær. Men ein dag vaknar føroyingurin!

Sosialurin

Viðmerkingar:

Tjóðveldisflokkurin vann kanska valið, men Fólkaflokkurin vinnur politikkin

13. nov. í fjór setti Óli Breckmann, løgtingsmaður Helenu Dam á Neystabø, landsstýriskonu fyrispurning um, hvørjar ætlanir landsstýrið hevði á pensjónsøknum. Vanliga skulu slíkir fyrispurningar svarast innan 20 dagar, men ikki fyrr enn fyrradagin varð hesin svaraður. Men spyrjarin tók sær ikki tykni av tí seina svarinum, tvørturímóti hann strálaði sum ein sól um svarið, og hevði neyvan verið glaðari, um hann sjálvir hevði skriv-
að tað.

Og tað kundu Óli Breckmann og Fólkaflokkurin saktans vera. Teir høvdu enn einaferð vundið eitt slag í samgonguni. Hesaferð stríðið um "Fólkatryggingina".

Og neyvan hevur Óli Breckmann havt stoltari dag á Løgtingi ól hansara mongu ár sum løgtingsmaður. Og hetta gevur honum sjálvsagt vónir um eisini at vinna slag-
ið um lønarlagið og kostnaðarstøðið.

Og neyvan hava nakrir politikkarar áður mist politiska trúvirði so skjótt sum tjóðveldismenn og tað serliga stavnammannin Tjóðveldisflokksins Høgni Hoydal. Ei undur í, at Óli Breckmann á fundi í Føroyahúsinum í Keypmannahavn aftaná langt innlegg frá Høgni Hoydal um almannapolitikk áðan-
aði, at við hetta lag fór Høgni

at gera Óla arbeiðsleysan sum politikkar.

Prisurin, sum Tjóðveldisflokkurin longu nú hevur gildið fyri at sleppa at spæla víðari við fullveldisprojektinum, er so høgur, at man næstan hevur hug at taka synd í teimum, um fullveldisætlanini heldur ikki eydnast. Men aftur her verður tað Fólkaflokkurin, sum kemur at sita við avgerandi orðinum í samgonguni.

Og meðan alt hetta hendur, situr Óli saman við restini av fólkaflokksmanningini og sölur sær í ómegdini hjá Tjóðveldisflokkinum, sum er vorðin reinur "prügelknab-
end" hjá Fólkaflokkinum.

Fólkatryggingin setur egoismuna í hásetið og kastar allan solidaritet yvir bord. Lønsmottakarar skulu sjálvir tryggja sær pensjón gjøgnum uppsparing, meðan tey sum ikki megna tað, tey skal tað almenna taka sær av. Jú, meira tú vinnur í vinnuførum aldri, tess meira fært tú í pensjón.

Hetta er og hevur gjøgnum allar tíðir verið góður fólkaflokkspolitikur, men at teir skuldu fáa so lætt spæl við Tjóðveldisflokkinum, tað hevði eingin rættshugsandi trúð. Ikki meir enn hálvtalað orð, so høvdu loysingar-mennirnir eisini slúkt henda kamelin saman við tí stóra fylgi av kamelum, sum teir

longu higartil hava slúkt.

Annars hevði Javnaðarflokkurin vinnur við Tjóðveldisflokkinum funnið eitt columbus-egg á pensjónsøknum, tá Samhaldsfasti í seinnu helvt av áttatiárunum varð samtyktur. Tað var talan um nýhugsan, sum onnur enn tað hava roynt at brúkt sum fyrirmynd. Ein pensjónsskipan, sum fult út er solidarisk, og sum fult út liggur uttan fyri landskassan. Ein solidaritetur, har tey, sum vinna nógv, geva mest til felags-skapin. Ein skipan, sum eisini fevnir um tey, sum av eini ella aðrari orsök, ongantíð komu út á arbeiðsmarknaðin.

Ein skipan, sum er figgið av portunum á arbeiðsmarknaðinum, t.v.s. av bæði lon-takarum og arbeiðsgevarum, meðan fólkatryggingina gjalda arbeiðsgevararnir einki av.

Samhaldsfasti er ein genial skipan, so um politiskur vilji var til at styrkt hana, so var hon besta alternativ. Samhaldsfasti hevur tíverri havt eins svára lagnu, partvis av borgarligum ágangi og partvis orsakað av búskapar-kreppunum, men er tó enn ein veruleiki í dag.

Men nú leyp so Tjóðveldisflokkurin frá og kastaði eisini á pensjónsøknum saman við Fólkaflokkinum.

Og tað lagna av øllum, sum hendi á tingi í fyrradagin

var, at teir idnastu til at verja hesa nýggju kapitalistapensjónina, tað vóru ikki fólkafloksmenn, men tjóðveldismenn. Um tað so var av samvitskubiti, ella ti teir veruliga meina, at henda skipan er so góð, tað kunnu onnur meta um.

Men hvat fer arbeiðsmarknaðurin at siga til hesa skipan? Hesi hava so enn ikki havt høvi at úttala seg.

Men hin vegin, vit eiga kanska at takka Tjóðveldisflokkinum fyri, at hann longu nú so týðiliga avdúkaði seg sum ein reindykradan borgarligan flokk. Tað var kanska gott, at hetta hendi, áðrenn teir komu longur við fullveldisætlanini.

Hetta er so ein forsakkur-ur!!!!

Jóannes Eidesgaard

Sáttmálasamráðingarnar

Som medlem af Starvsmannafelagnum må jeg, endnu engang, undres over overenskomstforhandlingernes karakter. Så vidt jeg ved, besluttede forhandlingspartnerne ved overenskomstforhandlingerne for to år siden, at forebygge »mamutmoder« på både 10 og 20 timer i døgn. Der var nemlig enighed om, at evt. krav til forhandlingerne skulle kunne være arbejdsgiverparten i hænde.

1/2 år før overenskomstens udløb. Jeg går også ud fra, at arbejdsgiverparten har mulighed for at fremlægge ønsker /krav 1/2 år før.

Efter forhandlingerne i 1997 begyndte Starvsmannafelagid hurtigt efter at forberede sig på forhandlingerne i 1999.

Der var store ting på programmet, så som ny lønordning, pension/efterløn og en regulering/forhøjelse af løn

set i forhold til »lånet« vi i solidaritet med et kriseram samfund, gav i 1991 og derudover mistede pristal og andet, som burde medføre en positiv snak om lønforhøjelser.

Starvsmannafelagid afleverede i sept. 1998 oplæg og krav i forbindelse med forhandlinger i 1999 – forsøgte samtidig at starte en dialog med forhandlingspartnerne som nu hed Figgjarmálastýrið. Dette viste sig at være svært og først efter at have været på forsiden af aviserne, lykkedes det engang i november at få et møde mellem parterne.

Nu hvor overenskomsten er udløbet, sidder parterne til disse »mamutmoder« og beregner konsekvenser af de forskellige krav.

For mig at se var det netop

formålet med »den nye ordning« (krav 1/2 år før overenskomstudløb) så parterne herigenom havde mulighed for grundigt at konsekvensberegne følger af diverse krav.

Jeg tager ikke stilling til krav i forhandlingerne, men som medlem af Starvsmannafelagnum følger jeg mig dybt skuffet over arbejdsgiverpartens manglende arrangement og endnu engang et svigt i forhold til indgåede aftale Figgjarmálastýrið burde have haft rig mulighed for at konsekvensberegne siden krav med velbegrundede beregninger blev afleveret i september 1998.

Tórshavn 4.3.99
Lene Rauff Nielsen,
socialrådgiver, medlem
af Starvsmannafelagnum

Kunngjørt verður at okkara elskaða mamma, ver-mamma, omma og langomma

PETRA SMITH

Tórshavn

andaðist hósdagin 4. mars 86 ára gomul.

Farið verður úr heiminum í Tróndargøtu sunnudagin kl. 19.00.

Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni mánadagin kl. 12.30.

Fyri tey avvarðandi

Ella og Torfinn

TØKK

Tykkum, sum mintust meg á 70 ára degnum, takki eg hjartaliga.

Vinarlig heilsan,

Jens Bolstad